

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Харманли , 12.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ДВАНАДЕСЕТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в публично заседание на двадесет и осми юли, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ива Т. Гогова

при участието на секретаря Антония Хр. Тенева
като разгледа докладваното от Ива Т. Гогова Административно наказателно
дело № 20215630200176 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН, вр. чл.189, ал.14 от ЗДвП.

Подадена е жалба от Н. СТ. ИВ., ЕГН: ***** от гр.Гълъбово, ул. **** против
Наказателно постановление №20-0271-001585 от 05.11.2020 година на Началник група
към ОД на МВР-Хасково, РУ-Харманли. Жалбоподателят твърди, че НП било
издадено от некомпетентен орган, както и че не било извършено нарушението.
Предвид изложеното моли за отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява.
Пълномощникът му адв.П. поддържа жалбата.

Административнонаказващият орган /АНО/ РУ-Харманли към ОД на МВР-
гр.Хасково, редовно призован, не изпраща представител.

Районна прокуратура – Хасково, ТО-Харманли, редовно призовани, не изпращат
представител и не вземат становище по жалбата.

*Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по
делото доказателства, установи следното от **фактическа страна** :*

На 09.10.2020г., в гр.Симеоновград, по ул. „Христо Ботев”, жалбоподателят Н.И.,
като водач на лек автомобил, управлявал МПС – марка „Фолксваген Голф”, с рег.
****, като по време на движение не ползвал обезопасителния колан, с който бил

оборудван автомобил.

С оглед на така установеното е съставен АУАН № 1585 от 09.10.2020г. от И.Ш. – пл.инспектор при РУ-Харманли за нарушение по чл.137а ал.1 от ЗДвП. Препис от АУАН е връчен на жалбоподателя на същата дата, като актът е подписан от него с възражения, а именно че е имал поставен обезопасителен колан.

Административнонаказващият орган (АНО) в издаденото от Началник група към ОД на МВР-Хасково, РУ-Харманли Наказателно постановление №20-0271-001585 от 05.11.2020 година е приел за доказана описаната в АУАН фактическа обстановка и констатираното с него нарушение. В НП по аналогичен начин е описано самото нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. С така осъществено АНО е приел за нарушен също чл.137а ал.1 от ЗДвП. Предвид това на основание чл.183 ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП му е наложена глоба от 50 лв. На основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети общо 6 точки.

На страната на жалбоподателя като свидетел бе разпитан Димчо Стоянов, който заяви, че е бил пътник в управлявания от жалбоподателя автомобил, както и че двамата са имали поставени обезопасителни колани, тъй като в противен случай се включвал силен звуков сигнал от МПС-то.

Гореописаната фактическа обстановка безспорно се установи от събраните по делото писмени доказателства, находящи се в АНП по издаването им – АУАН № 1585 от 09.10.2020г., както и от показанията на изслушаните в съдебно заседание свидетели И.Ш. и В.Г., присъствали при проверката – служител на РУ-Харманли. Тези свидетелски показания съдът кредитира с доверие като вътрешно убедителни, логични и последователни. Същите са в съответствие и със събраните по делото писмени доказателства, съдържащи се в приложената АНП. В този смисъл съдът не кредитира показанията на св.Д.Стоянов, ангажиран от страна на жалбоподателя, тъй като неговите показания са в противоречие с показанията на незаинтересованите от изхода на делото свидетели И.Ш. и В.Г. и според съда обслужват единствено защитната версия на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е **допустима** – подадена е в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от активно легитимирано лице.

Разгледана по същество е **неоснователна**.

АУАН и НП са издадени от компетентните за това органи съгласно чл.189, ал.1 и

ал.12 от ЗДвП, вр. чл.37, ал.1, б. „б” и чл.47, ал.2, вр. ал.1, б. „а” от ЗАНН и предвид приложените Заповед №8121з-825/19.07.2019г. и Заповед №8121з-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи.

АУАН съдържа всички необходими реквизити на чл.42 от ЗАНН. При издаването на атакуваното наказателно постановление (НП) съдът също не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяната му. НП отговаря и съдържа всички задължителни реквизити, посочени в чл.57 от ЗАНН. Не се констатира несъответствие между АУАН и НП, като са спазени са и сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съгласно чл.137а ал.1 от ЗДвП „Водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Процесното нарушение по чл.137а ал.1 от ЗДвП съдът намира за доказано по несъмнен начин съгласно наличните по делото доказателства – показанията на свидетелите И.Ш. и В.Г., които потвърдиха, че на 09.10.2020г. жалбоподателят като водач на МПС е управлявал същото без поставен обезопасителен колан, с който е оборудван автомобилът. Жалбоподателят е управлявал МПС-то, т.е. имал е качеството на „водач” на МПС по смисъла на парагр.6, т.25 от ДР на ЗДвП *„Водач” е лице, което управлява пътно превозно средство или*”, което именно обуславя задължението му по чл.137а ал.1 от ЗДвП за използване по време на движение на обезопасителния колан, с който МПС-то е оборудвано. Не се твърди, а и не се доказва съществуването на някои от обстоятелствата, посочени в ал.2 на чл.137а от ЗДвП, позволяващи неизползването на обезопасителен колан при определени условия. Нарушението е точно и ясно описано, правилно е квалифицирано като такова по чл.137а ал.1 от ЗДвП и законосъобразно жалбоподателят е бил санкциониран на основание чл.183 ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП с предвидената в този текст глоба в твърд размер от 50 лв.

От субективна страна адм.нарушение по чл.137а ал.1 от ЗДвП е извършено от страна на жалбоподателя виновно /умишлено/ - нарушителят е съзнавал характера на извършеното, предвиждал е неговите последици и е искал настъпването им, съгласно чл.11 от ЗАНН, вр. чл.11, ал.2 от НК, което се потвърди от всички събрани доказателства по делото.

Деянито не съставлява маловажен случай и не са налице предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН. Нарушената разпоредба е императивна и въвежда задължително поведение за водачите на МПС, като не би могло да се приеме, че с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

В съответствие с изискванията на чл.6, ал.1, т.10 от Наредба № Из - 2539/17.12.2012г. за определяне първоначалния максимален размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, е било постановено от административно - наказващият орган в наказателното постановление отнемането на 6 контролни точки за нарушението по чл.137а ал.1 от ЗДвП.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди като законосъобразно и правилно.

Мотивиран така и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №20-0271-001585 от 05.11.2020 година на Началник група към ОД на МВР-Хасково, РУ-Харманли, с което на Н. СТ. ИВ., ЕГН: ***** от гр.Гълъбово, ул. **** за нарушение на чл.137а ал.1 от ЗДвП, на основание чл.183 ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 50 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____